

[Undervisningsministeren]

og det lokale erhvervsliv. Uddannelserne skal opfylde de erhvervs-, arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitiske kriterier, som undervisningsministeren opstiller efter indhentet udtalelse fra et efteruddannelsesråd.

Målgruppen for uddannelser med tilskud er ikke-akademiske funktionærer, teknikere o.lign., som er ansat fortrinsvis i den private sektor eller er ledige og ønsker ansættelse i den private sektor. Endvidere omfatter målgruppen selvstændige erhvervsdrivende, iværksættere, medarbejdende ægtefæller og hjemmearbejdende med visse uddannelsesmæssige forudsætninger.

Kurserne vil især finde sted på handelskoler, tekniske skoler, teknika og handelshøjskoler.

På længere sigt er det hensigten at gøre ordningen så selvfinansierende som muligt – ved at nedtrappe og evt. helt fjerne voksenuddannelsesstøtten og gennem en nedsættelse af tilskudssatserne for at kunne imødekomme en forventet stigende efterspørgsel inden for en nogenlunde uændret bevillingsramme.

Fra 1986 foreslås en bevilling på i alt 125 mill. kr., heraf 20 mill. kr. til udviklingsprojekter m.v.

Der skønnes at kunne blive 12.000–15.000 deltagere i erhvervsrettet voksenuddannelse i 1986, svarende til ½ pct. af arbejdsstyrken.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med det samtidig af arbejdsministeren fremsatte lovforslag om arbejdsmarkedsuddannelser. Det har ved udformningen af de to lovforslag været væsentligt for regeringen at sikre, at der ikke sker u hensigtsmæssige overlappinger og dermed er risiko for ressource-spild, idet det er afgørende, at den samlede indsats på efteruddannelsesområdet reelt styrkes og det samlede tilbud bliver så bredspektret og nuanceret som muligt.

Lovforslaget er baseret på tankerne i regeringens moderniseringsprogram om decentralisering af ansvar og kompetence og om markedsstyring (selvregulerende mekanismer).

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om indskrivningsgebyr ved visse former for undervisning.

(Lovforslag nr. L 155).

Indskrivningsgebyret vil typisk blive pålagt personer, der oppebærer løn under uddannelsen, men også ikke-erhvervsaktive vil i princippet blive omfattet af ordningen. Ingen af de omtalte deltagere vil normalt kunne oppebære støtte fra Statens Uddannelsesstøtte. Indskrivningsgebyret vil i 1985 blive fastsat til 300 kr.

Lovforslaget indeholder bl.a. hjemmel til inden for undervisningsministeriets område at opkræve indskrivningsgebyr af deltagere over 18 år i offentlig, vederlagsfri deltidsundervisning samt fuldtidsundervisning tilrettelagt som særlig kursusvirksomhed. Som eksempler på uddannelser, der vil blive omfattet af ordningen, kan nævnes HD-uddannelsen, den etsproglige korrespondentuddannelse, enkeltfagsundervisningen ved handelsskolerne. Også kurser på Danmarks lærerhøjskole vil blive omfattet.

Hensigten med forslaget er at bidrage til at holde de offentlige udgifter konstante og at frigøre midler til øget aktivitet, bl.a. på de områder, der berøres af forslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Afgift af visse hårde hvidevarer m.v.).

(Lovforslag nr. L 157).

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Ophævelse af omsætningsafgiften af visse hårde hvidevarer m.v.).

(Lovforslag nr. L 158).

Ved lovforslagene foreslås det at ændre den nuværende værdiafgift på 20 pct. af engrosværdien af visse større husholdningsapparater og såkaldte hårde hvidevarer til stærkstrøm eller gas og i stedet indføre en stykafgift af de pågældende apparater. Lovforslagene imødekommer et ønske fra Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Husholdningsapparater (FEHA)

[Ministeren for skatter og afgifter]

om en lempelse af afgiftsbelastningen for danske produkter, som ofte bærer en væsentlig højere værdiafgift end importerede produkter, fordi de er mere energiøkonomiske og af højere kvalitet og dermed dyrere at fremstille. Et tilsvarende ønske er blevet fremsat af Centralforeningen af Metalarbejdere i Danmark (CO-Metal). Efter omlægningen til stykafgifter bliver afgiftsbeløbet det samme for dyre apparater som for billige apparater. En tilsvarende afgiftsomlægning er tidligere foretaget for fjernsynsapparater og videoapparater i henholdsvis 1977 og 1982.

Omlægningen af afgiften tilsigter ingen ændring af afgiftsprovenuet for de nævnte varer, der i 1984 udgjorde ca. 265–270 mill. kr.

Det foreslås endvidere i begge lovforslag, at der gives adgang til at fastsætte regler om godtgørelse af afgift for varer, der udføres til udlandet. Dette gør det muligt at godtgøre den afgift, der er betalt af afgiftspligtige varer, f.eks. radioer og grammofoner, der købes hos detailhandlere og derpå udføres til udlandet, f.eks. af turister. Efter de foreliggende oplysninger kan enkelte detailforretninger have et meget betydeligt salg til udenlandske turister.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdi af bolig i egen ejendom).
(Lovforslag nr. L 156).

Den årlige regulering af enfamiliehusenes kontante ejendomsværdier pr. 1. april 1984 medførte kraftige stigninger i forhold til ejendomsværdierne året før.

Disse stigninger, der i gennemsnit udgør ca. 24 pct., vil få konsekvenser for beregningen af den skattemæssige lejeværdi for indkomståret 1985 og de følgende år.

Lovforslaget har til formål at hindre, at stigningerne i ejendomsværdierne udløser pludselige og uforholdsmæssig store stigninger i lejeværdierne.

For det første foreslås det, at reglerne om det maksimale beløb, lejeværdierne kan stige

mellem to år, ændres, således at stigningen i lejeværdierne i højere grad end efter de gældende regler kan fordeles over flere år.

Efter de gældende regler kan lejeværdierne som hovedregel ikke stige mere end 3.500 kr. fra det ene år til det andet. Dog kan lejeværdien blive 20 pct. højere end året før, selv om den stiger mere end 3.500 kr.

Da en stigning på 3.500 kr. pr. år for mange pensionister vil være meget belastende, foreslås det, at beløbsgrænsen for de skattepligtige, der er fyldt 67 år, nedsættes til 1.000 kr.

For skattepligtige under 67 år foreslås beløbsgrænsen nedsat til 3.000 kr., hvilket vil gavne ejere af mindre ejendomme.

20 pct.s betingelsen foreslås bibeholdt for alle skattepligtige.

Efter de gældende regler gælder bestemmelserne om begrænsning af lejeværdiens stigningstakt ikke for ejendomme, der er omset i et af sammenligningsårene, eller ejendomme, for hvilke lejeværdien for et af sammenligningsårene opgøres efter særlige regler.

Stigningen i lejeværdierne vil således i 1985 få fuld og øjeblikkelig virkning for skattepligtige, der i 1984 eller 1985 har købt eller solgt ejendom, har foretaget nybygning eller større forbedringer eller har ændret anvendelsen af ejerboligen.

Disse skattepligtige har efter regeringens opfattelse lige så stærkt behov for et værn imod pludselige stigninger i boligudgiften som skattepligtige, der i 1985 vil få begrænset lejeværdistigningen efter de gældende regler. Bestemmelsen om, at begrænsningsreglen ikke gælder i disse særlige tilfælde, foreslås derfor ophævet. Da reglerne om beregning af lejeværdierne i de fleste af disse situationer vil være relativt komplicerede, foreslås det, at ministeren for skatter og afgifter fastsætter disse regler.

For det andet foreslås det, at grundbeløbet for den såkaldte progressionsgrænse i lejeværdiberegningen ændres, således at beløbsgrænsen for 1985 vil blive 1.000.100 kr.

Lejeværdien beregnes som 2,5 pct. af den del af ejendomsværdien, der ikke overstiger denne grænse, og 7,5 pct. af resten. Fastsættelsen af progressionsgrænsen sker ved hjælp af et grundbeløb, der reguleres årligt ud fra et skøn over den forventede indkomststigning. I dette skøn tages der ikke hensyn til